

[Indenrigsministeren]

ner som nye frikommuner. Disse nye frikommuner er med stor idérigdom og interesse gået ind i frikommuneprojektet.

Det foreliggende lovforslag til ændring af frikommuneloven indeholder dels nye hjemler til forsøg, dels redaktionelle ændringer, blandt andet som følge af ressortomlægningen mellem undervisnings- og forskningsministeren og kulturministeren.

Lovforslaget indeholder på Indenrigsministeriets område hjemmel til, at frikommuner kan indføre en mellemform mellem udvalgsstyre og magistratsstyre, hvor udvalgsformændene vælges direkte af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg. Borgmesteren og udvalgsformændene udgør herefter økonomiudvalget.

På miljøministerens område ønskes der tilvejebragt hjemmel til, at ministeren kan godkende forsøg, hvorefter en frikommune med udgangspunkt i kommuneplanens hovedstruktur selv kan beslutte placeringen og omfanget af bolig- og erhvervsbyggeriet i kommunen. Herved gives mulighed for øget decentralisering inden for planlovgivningen. Der skabes endvidere mulighed for forsøg, hvorefter en fremtidskommune kan overdrage zonelovskompetencen til samtlige amtets kommuner.

Endvidere foreslås der på socialministerens område tilvejebragt hjemmel til, at kontanthjælpsmodtagere kan bevare retten til halv kontanthjælp under etablering af selvstændig virksomhed. Formålet med forsøget er at give kontanthjælpsmodtagerne et sikkerhedsnet, mens de etablerer selvstændig virksomhed. Indtægten fra den selvstændige virksomhed fratrækkes således ikke kontanthjælpen.

På industriministerens område indeholder lovforslaget hjemmel til i ganske særlige tilfælde at inddrage ikkefrikommuner beliggende i en fremtidskommune i lokale erhvervsfremmeforsøg.

Flere af de nye regler om forsøgshjemmel giver i øvrigt ikkefrikommuner mulighed for at gennemføre forsøg på undervisningsområdet, som tidligere kun kunne iværksættes af frikommuner. Det er dog en betingelse, at ikkefrikommunerne er beliggende i en amtskommune, der er frikommune. Dermed åbnes der op for en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af flere amtskommunale frikommuneforsøg.

De nye forsøgsmuligheder i frikommuneprojektet er med til at udvide grundlaget for Folke-

tingets vurdering af, i hvilket omfang det kan være hensigtsmæssigt at gennemføre generelle lovændringer med henblik på at smidiggøre samtlige kommuners muligheder for at tilpasse deres virksomhed efter de lokale behov og ønsker. Frikommuneforsøgene skal således også ses som et væsentligt led i de aktuelle bestræbelser for afbureaukratisering og effektivisering af den offentlige forvaltning.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om finansiering).

(Lovforslag nr. L 79).

Fra den 1. januar 1989 kan kommunalbestyrelsen beslutte, at et eller flere af kommunens plejehjem skal inddrages under ordningen med pensionsudbetaling til plejehjemsbeboere efter bistanndslovens § 85 a.

For disse plejehjemsbeboere vil det beløb, som staten i dag udbetaler til kommunerne efter lovens § 136, falde bort. Det vil medføre nogle merudgifter for de kommuner, der beslutter at anvende den nye ordning.

Formålet med § 85 a er at give plejehjemsbeboere større mulighed for at administrere deres økonomi selv og give dem større selvbestemmelse ved valget af de ydelser, som de har mulighed for at modtage.

Realiseringen af dette formål bør ikke hindres af økonomiske overvejelser.

Det foreslås derfor, at der bliver givet kommunerne kompensation for indtægtstab i 1989 og 1990, hvor reglen i § 85 a skal gælde.

Kompensationsordningen udformes som en puljeordning, hvortil der i 1989 er afsat 48 mio. kr. og i 1990 97 mio. kr. Kompensationsbeløbet til kommunerne pr. plejehjemsbeboer er beregnet til 950 kr. månedlig i 1989 og 1.000 kr. månedlig i 1990.

Inden udgangen af 1990 skal bestemmelserne om betaling for ophold i plejehjem tages op til revision med henblik på overvejelser om at ændre betalingssystemet i institutioner generelt.

Den foreslåede kompensationsordning har været drøftet med de kommunale parter, der er enige i, at forslaget vil være udgiftsneutralt for kommunerne.

[Socialministeren]

Herudover indeholder lovforslaget nogle ændringer i reglerne om refusion af udgifter til flygtninge.

Efter bistandslovens § 134, stk. 3, yder staten refusion til kommuner og amtskommuner for udgifter til flygtninge m.fl. i 6½ år.

Med forslaget udvides bestemmelsen til at omfatte »uledsagede flygtningebørn«, som ikke får egentlig flygtningestatus, men opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Det drejer sig i 1988 skønsmæssigt om 25 børn, og der er overvejende tale om børn fra Iran. Med henvisning til den nylig indgåede våbenhvile i krigen med Irak forventes det, at tilgangen for fremtiden igen bliver forsvindende lille.

Børnene er imidlertid koncentreret i et meget lille antal kommuner, og der er derfor fra kommunal side fremsat ønske om, at denne gruppe bliver omfattet af reglen om fuld refusion.

Det årlige refusionsbeløb i forbindelse med de foreslåede ændringer vedrørende flygtninge anslås til i alt 4 mio. kr., som vil blive udlignet over de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner med halvdelen til hver.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, der foreslås at træde i kraft den 1. januar 1989, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændring af procentsatserne for tilskud til medicin og omlægning af medicintilskud til visse lægemidler).

(Lovforslag nr. L 80).

Dette lovforslag indeholder tre elementer. Dels et forslag om nedsættelse af sygesikringslovens procentsatser for tilskud til lægemidler, dels et forslag om omlægning af sygesikringens tilskud til synonyme lægemidler.

Det er regeringens opfattelse, at de foreslåede foranstaltninger vil dæmpe forbruget af medicin og dermed nedbringe sygesikringens udgifter til medicintilskud. Forslaget om omlægning af tilskuddet til synonympræparater må desuden ses på baggrund af, at der ikke fra prismyndighedernes side føres kontrol med prisen på det enkelte lægemiddel. Omlægningen lægger op til skærpet priskonkurrence både for så vidt angår dansk fremstillede lægemidler som udenlandske.

Lovforslaget medfører en nedsættelse af sygesikringslovens procentsatser for tilskud til lægemidler fra 75 pct. og 50 pct. til henholdsvis 60 pct. og 30 pct.

Nedsættelsen af tilskudssatserne skal medvirke til at begrænse den offentlige sygesikrings udgifter til medicintilskud. Udgifterne udgjorde i 1987 godt 1,8 mia. kr. og forventes ud fra den meget kraftige vækst, der er konstateret i 1988, at udgøre godt 2,3 mia. kr. i 1989.

Lovforslaget skaber endvidere mulighed for, at tilskuddet til synonyme lægemidler omlægges.

Inden for forskellige lægemiddelgrupper findes der ofte synonyme præparater, det vil sige lægemidler, der indeholder samme terapeutisk aktive stof.

Efter sygesikringens regler ydes tilskud til lægemidler som en procentdel af prisen, uanset om et lægemiddel er væsentligt dyrere end eventuelle tilsvarende lægemidler. Dyrere lægemidler opnår herved et nominelt højere tilskud end tilsvarende billigere lægemidler.

Lovforslaget skal muliggøre en omlægning og begrænsning af tilskuddet til synonyme lægemidler til et fast kronebeløb, der beregnes som 60 pct. eller 30 pct. af prisen på det billigste præparat i en gruppe synonyme lægemidler.

Omlægningen er et forsøg på at nedbringe sygesikringens udgifter til medicintilskud. Ordningen er begrænset til synonyme lægemidler, idet der herved vil være mulighed for at opnå besparelser uden nedgang i behandlingsniveauet eller en uønsket forvridning af terapivalget. Prisen på synonyme lægemidler kan variere betydeligt, uden at dette er udtryk for forskelle i behandlingseffekten.

Besparelserne forventes opnået ved en ændring af lægernes ordinationsvaner, således at der i højere grad ordineres det billigste af flere ligeværdige lægemidler. Der kan som følge heraf formentlig forventes en ændring i lægemiddelforbruget, således at forbruget inden for lægemiddelgrupperne i et vist omfang flyttes fra de ofte dyrere originalpræparater til billigere synonympræparater. Der tilskyndes herved til øget priskonkurrence. Ordningen påregnes ikke at påføre patienterne væsentlige merudgifter.

I forbindelse med disse ændringer er det regeringens hensigt at lade tilskuddet til antibiotika m.fl. bortfalde.